

OJCZYZNA

„Nie można kochać szczerze i gorąco Ojczyzny, gdy się nie walczy o wolność i postęp ogólnoludzki“.

Prezydent RP Bolesław Bierut.

哈爾濱波蘭民主週報

NIEZALEŻNY TYGODNIK DEMOKRATYCZNY

Nr. 16/128

Sobota 16 kwietnia 1949 r. Charbin.

Cena 1.000 Yuani.

DELEGAT RZĄDU RP OB. JERZY KŁOSSOWSKI I OBYWATELSKI KOMITET REPATRIACYJNY W MANDŻURII SKŁADAJĄ CAŁEJ KOLONII POLSKIEJ ŻYCZENIA

Wesołego Alleluja!

W Niedzielę dnia 17-go b. m. o g. 9

Delegat Rządu RP ob. J. Kłossowski

ZŁOŻY WIENIEC NA CMENTARZU
DLA UCZCZENIA WSZYSTKICH
POLAKÓW ZMARŁYCH W CHARBINIE.

DELEGAT RZĄDU RP
PRAGNIE ZŁOŻYĆ CAŁEJ KOLONII POLSKIEJ

Życzenia Wielkanocne

w Domu Polskim, w niedzielę dn. 17-go o g. 10³⁰.

ZBIGNIEW SIEDLECKI

BAŚŃ NAPISANA FAKTAMI

Wzrost produkcji, a produkcja w przedwzrostowej Polsce

Realizując plan trzyletni (który kończymy w roku bieżącym) osiągnęliśmy wielki wzrost produkcji (np. w r. 1947 w stosunku do r. 1946 produkcja wzrosła o 39%), głównie dlatego, że plan trzyletni był planem odbudowy. Łatwiej jest wyremontować lub odbudować zakład produkcyjny, niż zbudować od nowa. W planie sześciolletnim przystępujemy do rozbudowy przemysłu, co oczywiście nie pozwoli na utrzymanie takiego tempa. Roczny wzrost produkcji planuje się na 11-12%. Jest to jednak wzrost bardzo duży. Jeśli bowiem przyjrzymy się zachodnio-

europjskim państwom kapitalistycznym na przełomie 19 i 20 wieku, to jest przy pomyślnej koniunkturze, zobaczymy, że wzrost ten wahał się w granicach 2-4%.

»W rezultacie tego tempa—mówi min. Mine—produkcja przemysłowa winna w końcu sześciolecia osiągnąć przeciętny wzrost od 85-95% w porównaniu z produkcją r. 1949, co spowoduje, że globalna produkcja przemysłowa będzie z górą trzykrotnie większa od przedwojennej produkcji, a produkcja na głowę ludności z górą czterokrotnie większa od przedwojennej produkcji«.

Uprzemysłowienie kraju. Usuniemy zacofanie wschodnich i centralnych części kraju.

Kraj dobrze zagospodarowany winien być równomiernie uprzemysłowiony, to znaczy równomiernie pokryty siatką zakładów produkcyjnych. Oczka tej sieci mogą być gęstsze jedynie w tych punktach, gdzie są skoncentrowane bogactwa naturalne, lub gdzie zbiegają się naturalne szlaki komunikacyjne.

Pod tym względem Polska przedstawia się fatalnie. Wystarczy powiedzieć, że w trzech województwach, stanowiących 20% powierzchni kraju (śląsko-dąbrowskie, dolno-śląskie i łódzkie) skupia się 71,5% pracowników zatrudnionych w przemyśle, podczas gdy w trzech innych województwach zajmujących prawie ten sam obszar—

22% powierzchni kraju (olsztyńskie, białostockie i lubelskie), skupia się tylko 1,7% zatrudnionych w przemyśle. Wskutek takiego stanu rzeczy pewne części kraju, upośledzane przez zaborców, lub rządy sanacyjne, skazane były na niedorozwój gospodarczy. Stopa życiowa ludności tych województw była znacznie niższa od przeciętnej. Pragnąc zaprowadzić w Polsce ustrój socjalistyczny, trzeba wyrównać te dysproporcje, ożywić zacofane wschodnie i centralne części kraju.

Energia koniecznym warunkiem uruchomienia produkcji

Koniecznym warunkiem uruchomienia produkcji przemysłowej jest zaopatrzenie w energię. Zakłady wytwórcze muszą być zasilane prądem elektrycznym, otrzymywanym przeważnie z węgla. Wydobywanie tego podstawowego surowca przedstawia się bardzo dobrze już w chwili obecnej, lecz wzrost zarówno produkcji przemysłowej jak i eksportu, pociąga za sobą konieczność dalszego zwiększenia wydobycia. W planie 6-letnim wzrost wydobycia będzie wynosił

Plan sześciolletni przewiduje wybudowanie około 350 większych zakładów przemysłowych, które zatrudnią około 300 tysięcy pracowników. Z tej liczby 2/3 pracowników zostanie zatrudnionych poza obszarem 3 ch najbardziej uprzemysłowionych województw. Jest to pierwszy etap pracy nad równomiernym rozłożeniem siatki zakładów przemysłowych na terenie całego kraju, nad przesunięciem przemysłu na wschód i północ, ożywieniem obszarów dotychczas zaniedbywanych.

22-28%. Pod względem ilości węgla przypadającego na jednego mieszkańca rocznie, osiągniemy jedno z pierwszych w świecie miejsc. W roku 1955 ilość ta wyniesie 3.500 kg, czyli 3 razy więcej niż we Francji przed wojną.

Produkcja energii elektrycznej zwiększy się prawie 2-krotnie w stosunku do roku 1949. W roku 1955 na jednego mieszkańca będzie przypadać rocznie 690 kilowatgodzin—przeszło 6 razy więcej niż w roku 1938.

Stal. Jeden Polak—145 kg stali rocznie

Dalszym koniecznym warunkiem uruchomienia produkcji jest zaopatrzenie w podstawowy surowiec—stal. Plan sześciolletni przewiduje wzrost produkcji stali surowej do 3.800 tys. ton w r. 1955. Na jednego mieszkańca przypadnie więc 145 kg stali rocznie—3,5 razy więcej niż przed wojną.

Do wyprodukowania tej ilości stali nie wystarczy rozbudowa hut już istniejących. Związek Radziecki dostarczy nam urządzeń do gigantycznej nowej huty, której zdolność produkcyjna wyrazi się cyfrą 1,5 milionów ton stali rocznie. Na wschodzie kraju zbudujemy drugą wielką hutę.

Maszyny. Maszyny, maszyny.

Tak wielki wzrost produkcji stali pozwoli na potężny rozwój przemysłów metalowego i maszynowego, które są również nieodzownym warunkiem uprzemysłowienia kraju. Import maszyn z zagranicy zawsze uzależnia

kraj importujący od eksportującego. W czasie wojny taka zależność staje się klęską. Kraje o silnym przemyśle nie importują maszyn. Nasz przemysł maszynowy znajduje się dopiero w załazku, dlatego też jego

wzrost w ostatnim roku planu w porównaniu z rokiem obecnym wyniesie 250%. W dziedzinie obrabiarek, zupełnie dotychczas zaniedbanej, wzrost w stosunku do ok-

Przemysł chemiczny—drugi

Polska posiada szczególnie dogodne warunki dla rozwoju przemysłu chemicznego. Min. Minc powiedział na kongresie: »Jednym z czołowych zadań planu 6-letniego winno być stworzenie wielkiego i nowoczesnego przemysłu chemicznego. Przemysł ten posiada u nas szcze-

Rolnictwo unowocześnimy, udoskonalimy!

Polska z kraju rolniczego staje się krajem przemysłowo-rolniczym. Oznacza to, że produkcja przemysłowa w planie 6-letnim będzie wzrastać szybciej niż produkcja rolnicza. Nie może jednak być mowy o upośledzeniu rolnictwa, gdyż po zrealizowaniu planu produkcja rolnicza wzrośnie o 35—45%. Tempo wzrostu rolnictwa będzie podporządkowane wzrostowi przemysłu, który spełnia główną rolę w naszej gospodarce.

Plan 6-letni przewiduje zaopatrzenie wsi w 50—60 tys. traktorów, zarówno importowanych, jak i wyprodukowanych w kraju. W r. 1955 wyprodukujemy około 12 tys. traktorów.

Wzrośnie również produkcja nawozów sztucznych. W r. 1938 na 1 ha wypadło 1,7 kg nawozów azotowych, 3,1 kg fosforowych,

resu przedwojennego wyrazi się odsetkiem wręcz olbrzymim—wyniesie 2.000%. Ilość produkowanych obrabiarek wzrośnie z 6.605 ton w r. 1948 do 37.000 ton w r. 1955.

narodowy przemysł Polski

gólnie dogodną bazę surowcową i dlatego może i powinien stać się jakby drugim po węglu, narodowym przemysłem Polski. Tempo wzrostu przemysłu chemicznego przewidziane jest w wysokości 290—300% w porównaniu do r. 1949.

2,3 kg potasowych, a w roku 1955 na 1 ha przypadnie 2,5 kg nawozów azotowych, 14,5 fosforowych i 10 kg potasowych.

Ważnym warunkiem zwiększenia wydajności w rolnictwie jest elektryfikacja wsi. Plan przewiduje elektryfikację 8—10 tys. gromad.

Nie wystarczy samo posiadanie sprzętu, trzeba umieć obchodzić się z nim, trzeba podnieść ogólny poziom uprawy roli. Plan przewiduje znaczne podniesienie oświaty rolniczej poprzez specjalną sieć szkolenia i instruktazu.

W wyniku tych zmian nastąpi wielki wzrost przeciętnego plonu zbóż z 1 ha.

Przed wojną przeciętny plon z 1 ha wynosił 11,6 q. W r. 1955 plon ten wzrośnie średnio do 14—15 q, a w majątkach państwowych do 17—18 q.

Transport. Nie zabraknie parowozów, wagonów i samochodów

Nasilenie produkcji przemysłowej i zwiększenie eksportu jest równoznaczne ze zwiększeniem ruchu na szlakach komunikacyjnych, z przewozem surowców, półfabrykatów, produktów oraz ludzi. Zatem plan musi również uwzględnić potrzeby transportu—zwiększyć tabor kolejowy i samochodowy.

W r. 1937 wyprodukowaliśmy 32 parowozy, 74 wagony osobowe i 324 wagony towarowe. W r. 1955 wyprodukujemy 350 parowozów, 500 wagonów osobowych i 20 tys. towarowych. Przewiduje się również silny rozwój motoryzacji. W r. 1955 wyprodukujemy 15 tys. samochodów ciężarowych i 10 tys. osobowych.

Wzrost dobrobytu sprawa najważniejsza

»Wzrost produkcji przemysłowej—powiedział min. Minc—winien zapewnić realne gwarancje zamierzonego podniesienia stopy życiowej ludności, przez dostarczenie na rynek wewnętrzny odpowiedniej ilości artykułów bezpośredniego spożycia. Dlatego produkcja tkanin bawełnianych wzrośnie o 50%, produkcja tkanin wełnianych o 30%, produkcja tkanin lnianych o 100%, w stosunku do roku 1949, produkcja obuwia mechanicznego 2,5 razy w porównaniu z rokiem 1949, a produkcja cukru o 25%, co pozwoli na spożywanie cukru

na 1 mieszkańca w wysokości do 24 kg rocznie i będzie oznaczało przekroczenie poziomu spożycia osiągniętego przez Czechosłowację i Francję przed wojną.

Plan 6-letni przyniesie także zdecydowaną poprawę warunków mieszkaniowych. Zbudujemy 520 tys. nowych izb mieszkalnych, będziemy budować całe osiedla robotnicze, zaopatrzone w nowoczesne urządzenia usługowe. Przed wojną budowano rocznie przeciętnie 20 izb na 10 tys. mieszkańców, a w roku 1955 na tę samą ilość mieszkańców będziemy budować 45 izb.

Oświata i kultura. Książka dla wszystkich.

Plan 6-letni buduje nie tylko gospodarcze podstawy socjalizmu, buduje także człowieka. Daje mu możliwość korzystania z dóbr kulturalnych w najszerszym zakresie. Masy ludowe, stając się pełnoprawnymi, faktycznymi obywatelami, sięgają po swój udział w oświacie i kulturze.

Przed wojną na 1.000 obywateli przypadło 135 uczniów szkoły podstawowej, 12,7 średniej i 1,4 słuchaczy wyższych uczelni. W r. 1955 na tę samą ilość mieszkańców przypadnie 146 uczniów szkół powszechnych, 35,7 średnich i 4,1 studentów.

Książka i teatr staną się

Ks. HENRYK WERYŃSKI
Kraków

Przeciw fali plotek

Przy ulicy Brackiej spotyka mnie znajoma pani M. J. naprawdę srodze zmartwiona i pyta z przejęciem:

— Proszę księdza, mam do księdza zaufanie, dlatego proszę mi powiedzieć szczerze: czy to prawda, że jutro mają zamknąć Jasną Górę?

Popatrzyłem na moją rozmówczynię ze zdumieniem.

Miałem przed sobą osobę inteligentną, dorosłą, srebrne nitki na jej skroniach świadczyły wymownie o poważnych przeżyciach. Zdumienie moje było naprawdę uzasadnione.

Skądże zatem takie nonsensowne pytanie?...

Odpowiedź prosta. Z jednego źródła: z plotki.

Z plotki urosły alarmy o wyrzuceniu religii ze szkół

od 1 stycznia 1949 r., o »rozpoczęciu rychłych procesów biskupów polskich«, o »usunięciu kapelanów z Wojska Polskiego« itp.

Plotka żeruje na pewnych nastrojach w społeczeństwie, wykorzystuje je jako podściółkę, na której legną się jej dzieci: panika przejawiająca się w różnych gatunkach nastraszania, podgryzanie zaufania do czynników rządzących, sianie niezadowolonia.

Plotka jest bronią bardzo niebezpieczną i trudną jest z nią walka.

Słusznie powiedziano, że duszą plotki jest złośliwość. »Dobra« plotka musi być jak wyschnięta ślina: lekka i plugawa.

W człowieku uczciwym,

normalnym, prawidłowo rozwiniętym moralnie — musi plotka wywołać obrzydzenie. Ale to mało! Ludzie uczciwi muszą rozpocząć zdecydowaną wojnę z plotką, jako chorobą społeczną,

Dlatego musimy walczyć również z plotkami na temat wojny z religią w Polsce.

Rząd polski stoi konsekwentnie na stanowisku rzetelnego pojmowania demokracji i postępn. Z tego wynika, że szanuje on przekonania religijne obywateli, stawia jako zasadę: wolność sumienia.

Aby nie było pod tym względem najmniejszej wątpliwości, szef naszego Rządu, premier Józef Cyrankiewicz zabrał w tej sprawie głos na plenarnym posiedzeniu Sejmu w dniu 10 stycznia 1949 r.

Padły wówczas z ust premiera następujące ważne słowa:

»Rząd stoi konsekwentnie na stanowisku wolności sumienia i wierzeń religijnych. Zgodnie z tą zasadą—Rząd nie zamierza wtrącać się do wewnętrznych spraw Kościoła i poszczególnych wyznań...«

W świetle wspomnianego wyżej oświadczenia, możemy dopiero należycie ocenić bezsensowność wszystkich plotek na temat »wojny z religią« w Polsce.

Umiejmy fali plotek przeciwstawić spokojny pogląd na to, co dzieje się dziś na naszych oczach w Polsce. Umiejmy obnażyć ohydę bezsensownej plotki.

To jest nasz poważny obowiązek.

dostępne dla wszystkich. W r. 1955 na 1.000 mieszkańców przypadnie 4.200

książek rocznie, ilość widzów w kinie wyniesie 9.200, a w teatrze 350 rocznie.

Wykonamy! O zryby socjalizmu.

Wobec ogromu zadań, jakie stawia przed nami plan 6-letni, nasunąć się może pytanie, czy zdołamy go zrealizować, czy podołamy temu olbrzymiemu wysiłkowi.

Plan 6-letni był omawiany na Kongresie Zjednoczeniowym, który zgromadził najaktywniejszą część polskiej klasy robotniczej. Byli tam ludzie, którzy najlepiej

znają pracę, bo pracują sami. Zareagowali oni nie obawą, czy zdołają wykonać plan, lecz wybuchem entuzjazmu, radości, że mogą podjąć to dzieło. Postawa najlepszej części klasy robotniczej dobitniej niż obliczenia ekonomiczne świadczy o tym, że plan 6-letni zostanie zrealizowany, że zbudujemy w Polsce podwaliny socjalizmu.

Kobiety w Radach Narodowych

Rady Narodowe są instytucją nową w naszym kraju. Początek ich sięga roku 1944, gdy w konspiracji, pod kierownictwem również konspiracyjnej Krajowej Rady Narodowej zorganizowały się: Wojewódzka Rada Lubelska, Warszawska, Łódzka, Miejska Rada Warszawska, powiatowe rady, jak np. w Zamościu itd.

Podstawą prawną, na której opierają się rady narodowe, jest ustawa z dn. 11 września 1944 roku, która nazywa rady narodowe tymczasowymi organami samorządowymi.

5 lutego 1946 roku rady narodowe zostały przekształcone na stałe organy planowania działalności publicznej oraz kontroli nad rządowymi i samorządowymi organami wykonawczymi.

To krótkie, prawnicze sformułowanie zawiera olbrzymią treść: daje ogromną władzę radom narodowym, w skład których wchodzi przedstawiciele wszystkich grup społecznych, partii politycznych, organizacji zawodowych i społecznych. Rady całą swoją ogromną władzę, wszystkie najpoważniejsze zadania oddają bezpośrednio społeczeństwu, szanemu człowiekowi, mężczyźnie i ...kobiecie.

Planowanie działalności publicznej, to przecież planowanie jak ma pracować Państwo, jakie mają powstawać i co robić instytucje, fabryki, miasto i wieś. Planowanie to nie budowa zamków na lodzie, to ściśle stawianie sobie zadań, których realizację i kolejność opiera się na potrzebach swojego terenu, możliwościach budżetowych, pracy ludzkiej. Planowanie dzia-

łalności publicznej to projektowanie nowych szkół, szpitali, dróg, domów mieszkalnych, opieki społecznej, oświaty, przemysłu lokalnego, projektowanie ściśle, oparte na cyfrach, które nie może zawieść.

Drugim uprawnieniem rad narodowych jest kontrola społeczna. Prawo kontroli daje olbrzymią władzę i olbrzymie możliwości radom. Czujna rada narodowa nie pozwoli na swoim terenie, aby jakakolwiek instytucja gospodarowała na niekorzyść społeczeństwa; czujna rada narodowa uchwyci w porę każde nadużycie, nie dopuści do marnowania grosza publicznego ani ludzkiego czasu; nie pozwoli na hamowanie wielkiego dzieła odbudowy. Planowanie i kontrola dotyczy różnych odcinków życia społeczeństwa. Dla lepszej pracy, lepszego doboru ludzi znających się na danych zagadnieniach, przy każdej radzie narodowej istnieją komisje. Trzy komisje muszą być obowiązkowo: budżetowa, oświatowa i kontroli społecznej, inne tworzą się w miarę potrzeby, np. planowania, rolna, opieki społecznej, zdrowia, kultury itd. Każda komisja bada potrzeby swojego terenu (gmina, miasto, powiat, województwo), planuje i kontroluje prace na swoim odcinku, rzuca projekty, dopilnowuje wykonania, zastanawia się nad potrzebą i realnością pewnych zagadnień.

I oto smutny fakt do zanotowania, fakt na który zwrócił uwagę Kongres Zjednoczeniowy: za mało jest w Radach kobiet, za mało są aktywne, za mało z siebie dają.

W ostatnich miesiącach przeprowadzona została zmiana składu rad narodowych, usunięto ludzi nieodpowiednich, biernych, lekceważących swoją pracę, wrogo nastawionych. Przy zmianie składu osobowego do Rad weszło znacznie więcej kobiet. Kobiety pojawiły się nawet na stanowiskach przewodniczących rad gminnych i powiatowych, a w Poznaniu ob. Hetmańska została pierwszą w Polsce przewodniczącą Rady Wojewódzkiej. Kobiety, które weszły do Rad Narodowych i te, które są kandydatkami na radne mają przed sobą wielką pracę do wykonania. Czekają na nie palące zagadnienia, najbliższe im w takich dziedzinach jak opieka społeczna, zdrowie, oświata, kontrola społeczna. Kobiety muszą dać tutaj cały zapas swojego doświadczenia, całą umiejętność oszczędnego przeprowadzenia najpilniej-

szych akcji, całą swoją wnikliwość i spostrzegawczość. Potrzebna jest Państwu wola pracy, znajomość potrzeb terenu, czujność wobec prób nadużyć. Potrzebna jest nam kobietom umiejętność stawiania i realizowania naszych potrzeb, ułatwianie życia niezliczonym matkom, żonom i dzieciom przez planowanie i zakładanie sieci przedszkoli, żłobków, stołówek, ogródków jordanowskich, zieleńców, łaźni, elektryfikowania wsi, likwidowania analfabetyzmu, walki z alkoholizmem. Te wszystkie plany mogą się zrealizować tym szybciej im szybciej kobieta-radna zacznie je stawiać w komisjach i na plenum, im dokładniej kontrolować będzie ich wykonanie, im lepiej będzie do tej pracy przeszkolona. Kobiety muszą wreszcie docenić olbrzymie możliwości, jakie im daje praca w Radach Narodowych.

Ponad 25 miliardów zł. w 1949 roku na oświatę, kulturę i zdrowie

Sejmowa Komisja Planu Gospodarczego dyskutowała nad Narodowym Planem Gospodarczym na rok 1949.

Część Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1949, obejmująca oświatę, szkolenie, kulturę, ochronę zdrowia i opiekę społeczną, charakteryzuje się szybkim tempem wzrostu nakładów inwestycyjnych. W 1947 r. wydatkowano na potrzeby tych dziedzin życia 7 miliard. zł., w roku ub.—17 miliard. zł., w roku bieżącym przewidziano 25,9 miliarda zł.

Komisja poświęciła wiele uwagi sprawom wczasów. Z akcji wczasów skorzysta w roku bież. 500 tys. człon-

ków związków zawodowych, a ponadto tysiące ludzi pracy wypoczywać będą w uzdrowiskach. Pod względem rozwoju wczasów zajmujemy jedno z pierwszych miejsc w świecie.

Rozpatrując zagadnienia oświatowe, Komisja interesowała się szczególnie liczebnością młodzieży chłopskiej i robotniczej w szkołach średnich i wyższych.

W ub. roku w szkołach ogólnokształcących było 28,9 proc. dzieci chłopskich i 13,3 proc. dzieci robotniczych. Ministerstwo opracowuje instrukcję, określającą metody przyjmowania do szkół średnich.

Przodownik pracy wiceprezydentem Wrocławia

Na posiedzeniu MRN we Wrocławiu dokonano wyboru nowych członków Zarządu Miejskiego. Wiceprezydentem miasta wybrany został jednomyślnie robotnik

państwowej fabryki wagonów, ob. Józef Glaba. W czasie swej pracy w Pafawagu ob. Glaba, który jest aktywnym członkiem PZPR, był jednym z przodowników pracy.

Pierwsza kobieta kierownikiem SOM

Kierownikiem Spółdzielczego Ośrodka Maszynowego (SOM) w Szczutowie, w powiecie rypińskim, została 21-letnia Kazimiera Narewska, córka małorolnego gos-

podarza z powiatu rypińskiego, Jest to pierwsza kobieta w kraju na stanowisku kierownika SOM.

OBYWATELSKI KOMITET REPATRIACYJNY
W MANDŻURII

KOMUNIKAT Nr 6

z dnia 14 kwietnia 1949 roku

Począwszy od dnia 19 kwietnia b. r. wszyscy poniżej wymienieni obywatele zapisani na wyjazd mają się zgłaszać osobiście w kancelarii Delagata Rządu RP, od godziny 9-ej do 4-ej, w następującej kolejności:

We wtorek 19.IV.49 r.

Adamowski Bolesław
Adamowska Ewelina
Adamowska Jadwiga
Adameczyk Bolesław
Adameczyk Anna
Adameczyk Stanisława
Adameczyk Leopold
Adameczyk Ludwik
Aldminowicz Teofil
Aldminowicz Maria
Aldminowicz Walentyna
Antuszczyk Michał
Antuszczyk Katarzyna
Antuszczyk Stanisław
Arciszewska Antonina
Arkanow Piotr
Arkin Benjamin
Arkinowa Franciszka
Babińska Julia
Baczewska Wilhelmina
Bakszańska Zofia
Balawender Jan
Banderski Bronisław
Banderska Julia
Baniewicz Walerian
Białecki Stanisław
Borozdina Zofia
Borozdina Maria
Borozdin Władysław
Borozdina Angielina
Boryński Czesław
Boryńska Tatiana
Boryńska Janina
Buczek Feliks
Bujnowicz Arkadiusz
Bujnowicz-Rynkiewicz Eug.
Burzyński Andrzej
Burzyńska Walentyna
Burzyński Andrzej
Ciechański Władysław
Cieszkowski Antoni
Cieszkowska Antonina
Czarnecki Mieczysław
Czarnecka Ludmiła
Czerniec Stefan
Czerniec Aleksandra
Dempich Franciszek
Dempich Bronisława
Derfla Bolesław
Derfla Elikonida

W środę 20.IV.49 r.:

Dylewska Zofia
Ejmont Amelia
Ejmont Zygmunt
Ejmont Helena
Elikowicz Aleksy
Elikowicz Antonina
Falkowski Bolesław
Falkowska Helena
Fedorowicz Małgorzata
Frankowska Aleksandra
Fijałkowski Stanisław
Fijałkowska Felicja
Giers Stefan
Giers Zofia

Giers Władysław
Giers Serafina
Giers Wiera
Gnat Zygmunt
Gnat Helena
Gnat Kazimierz
Gnat Wiera
Gnat Irena
Gumowski Witalis
Gola Stanisława
Golcowa Jadwiga
Goliampol Zelman
Gołko Feliks
Gołko Zofia
Gołko Wiaczesław
Gorczycka Bronisława
Gorczycka Apolonia
Gradowska Maria
Grotkowska Anna
Grudecka Anna
Gruszkowski Józef
Gruszkowska Lubow
Gumowski Antoni-Kazim.
Gumowski Michał
Gumowski Józef
Gumowska Jadwiga
Gumowski Kazimierz
Gumowska Karolina
Hebda Mieczysław
Hebda Katarzyna
Hebda Bożena-Adeodata
Houwalt Stefania
Irzykowska Maria
Jabłoński Władysław
Jabłońska Alina
Jabłońska Beata

W czwartek 21.IV.49 r.:

Jaczewski Aleksander
Jaczewska Ludwika
Jagnieża Agata
Jaltuchowski Antoni
Jaltuchowska Maria
Jaltuchowski Ignacy
Jaltuchowski Marian
Jaltuchowski Tomasz
Jaltuchowska Anna
Jaltuchowski Kazimierz
Jaltuchowska Teofila
Jaltuchowski Bronisław
Jaltuchowska Rozalia
Jakubowski Piotr
Jakubowska Bronisława
Jakubowska Marcelina
Jakubowski Władysław
Juchniewicz Aleksandra
Kaczan Józef
Kaczan Weronika
Kaczan Henryk
Kaczan-Bronnikowa Walen.
Kafarski Stefan
Kajdewicz Stanisław
Kałużyński Marian
Kałużyńska Apolonia
Kałużyński Romuald
Kamińska Natalia
Kamińska Antonina

Kamiński Józef
Karkutowska Maria
Karnacewicz Franciszek
Karnacewicz Halina
Kazimirski Bronisław
Kibil Jan
Kibil Eudoksja
Kibil Stanisław
Kibil Mieczysław
Kibil Adelaida
Klimecki Feliks
Kobrzyńska Joanna
Kosiński Saturnin
Kosińska Helena-Tatiana
Kosiński Jan
Kosińska Anna-Wiktoria
Kosiński Zygmunt
Kosińska Aleksandra
Kosiński Aleksander
Kotowicz Alfons
Kowalcuk Jan
Kowalcuk Aleksandra.

W piątek 22.IV.49 r.:

Kowalska Bronisława
Kowalska Antonina
Kowalska Regina
Kozak Piotr
Kozak Agata
Kozak Kazimierz
Kozak Władysław
Kozak Nadzieja
Krąkowski Kazimierz
Kuczyński Jan
Kuczyńska Olga
Kuczyński Jerzy
Kujawa Maria
Kurycki Franciszek
Kurycka Klaudia
Lernet Helena
Lernet Jerzy-Rajmund
Lernet Lucja
Lernet Augustyn
Lernet Stanisława
Lernet Irena
Lernet Nadzieja
Liwezan Władysława
Letowt Konstanty
Ławski Józef
Łopato Józef
Łopato Eudoksja
Łukowski Kazimierz
Łukowska Maria
Liwezan Mieczysław
Macedoński Stanisław
Macedońska Elwira
Macedońska Eugenia
Macewicz Aleksandra
Maciąg Maria
Maciąg Henryk
Maciąg Władysław
Maciejewicz Hipolit
Maciejewicz Stefania
Majewski Józef

Majewska Tatiana
Majewski Alfred
Malczewska Zofia
Malinowski Kazimierz
Mazurek Edward
Mazurek Lidia
Miączyńska Marcelina
Michowski Bogdan
Michowski Leon
Michowska Anna

W sobotę 23.IV.49 r.:

Millak Józef
Moczulska Bogumiła
Morozewicz Czesław
Muczyński Karol
Mużewicz Małgorzata
Niedźwiedź Józef
Niedźwiecki Aleksander
Niedźwiecki Jan
Niedźwiecka Maria
Niedźwiecka Antonina
Niedźwiecka Jadwiga
Niewiadomski Marcin
Niewiadomski Władysław
Nieszczeretowa Leokadia
Nieszczeretow Wiktor
Nowak Pelagia
Paluszkiewicz Szymon
Paluszkiewicz Anna
Paszkiewicz Wanda
Pędziwiatr Waleria
Piątkowski Stanisław
Piątkowska Franciszka
Pietruszewski Jan
Pietruszewska Marcelina
Pietruszewski Marian
Pietruszewska Maria
Pietruszewski Stanisław
Pietruszewski Józef
Pietruszewska Małgorzata
Plat Józef
Plat Anna
Plat Helena
Plat Anna
Plat Stanisław
Podiacza Kamilla
Piotrowski Stanisław
Piotrowska Józefa
Piotrowska Maria
Pisarska Lucja
Pogoski Michał
Przychoda Anna
Przychoda Wiktoria
Ptaszyński Stanisław
Ptaszyńska Aleksandra
Ptaszyński Władysław
Radomska Zofia
Reszelnikowa Janina
Reutt Maria
Roj Barbara
Rymkiewicz Bolesław
Rymkiewicz Jadwiga.

Dalsza lista będzie wywieszona na tablicy w Komitecie i będzie zamieszczona w następnym numerze „Ojczyzny”, który ukaże się 23 b. m.

Szef Biura Prezydialnego
(—) K. Krąkowski

Prezes Komitetu
(—) B. Stefanowicz

ZWIĄZEK MŁODZIEŻY POLSKIEJ

urządza
DNIA 20 KWIETNIA B. R.
o g. 6-ej

Herbatkę Pożegnania